

Sygn. akt V GC 41/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2013 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marianna Grzyb

Protokolant: st. sekr. sądowy Monika Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 03 września 2013 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

J. S. (nr NIP (...))

przeciwko

P. B. (1) (nr NIP (...))

o zapłatę 46 395,08 zł

orzeka:

1. powództwo oddala;
2. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od powoda J. S. na rzecz pozwanego P. B. (1) kwotę 2.417,00 zł,

SSR Marianna Grzyb

UZASADNIENIE

Powód J. S. w pozwie skierowanym przeciwko P. B. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 46.395,08 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18.03.2011 r. tytułem zwrotu wynagrodzenia za zastępcze wykonanie naprawy posadzki przemysłowej oraz zwrot kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zlecił pozwanemu w dniu 23 lutego 2010 r. wykonanie posadzki przemysłowej na terenie Centrum (...)Dystrybucyjnego (...) w W.. Posadzki miały być wykonane z utwardzeniem powierzchniowym materiałem flor-top firmy (...). Wkrótce po zakończeniu robót ujawniły się istotne wady wykonanej przez pozwanego posadzki. Powód wskazał, że składał w tej sprawie telefoniczne reklamacje , a następnie zorganizował spotkanie w dniu 16 czerwca 2010 r., w którym uczestniczył pozwany oraz przedstawiciel inwestora – (...) S.A. Podczas spotkania omawiano stwierdzone wady oraz sposób ich usunięcia, zaś pozwany częściowo uznał swoją odpowiedzialność za stwierdzone wady posadzki.

Dalej w uzasadnieniu pozwu wskazano, że wobec kwestionowania przez pozwanego odpowiedzialności za złą jakość posadzek, powód zasięgnął opinii rzeczoznawcy budowlanego , pracownika naukowego Politechniki (...). W sporządzonej ekspertyzie stwierdził on, że główną przyczyną wad posadzki jest zastosowanie zbyt cienkiej warstwy utwardzającego preparatu flor-top. Powód uzyskał informacje od producenta preparatu flor-top, że pozwany zakupił trzykrotnie mniejszą niż wymagała technologia ilość tego preparatu. Powód poinformował pozwanego o treści ekspertyzy wzywając jednocześnie do podjęcia rozmów mających na celu ustalenie zasad naprawy posadzki.

Jednocześnie (w tym samym piśmie) poinformował , iż w przypadku odmowy zleci wykonanie naprawy innemu podmiotowi , a jej kosztami obciąży pozwanego.

Wobec odmowy przez pozwanego naprawy posadzki , powód zlecił wykonanie częściowej naprawy Przedsiębiorstwu Budownictwa (...).j. M. G. , S. W., o czym poinformował powoda pismem z dnia 31.08.2010 r. Koszt robót naprawczych wykonanych na powierzchni 196,62 m2 wyniósł 46.395,08 zł. Powód obciążył tymi kosztami pozwanego fakturą VAT nr (...). Po przesłaniu faktury i wezwania do zapłaty pozwany nie tylko odmówił zapłaty , ale również odesłał fakturę , kolejny raz kwestionując swoją odpowiedzialność za stwierdzone wady wykonanych robót .

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany przyznał, że powód zlecił mu w dniu 23 lutego 2010 r. wykonanie posadzek na terenie Centrum (...)Dystrybucyjnego (...) w W. z materiału powierzzonego powoda. Wskazał, że prace te wykonywał pod ścisłym nadzorem i według zaleceń osób wyznaczonych przez powoda, osoby nadzorujące nie wносиły żadnych zastrzeżeń do wykonywanych prac. Po wykonanych pracach zostały podpisane protokoły odbioru bez zastrzeżeń jakościowych.

Pozwany podniósł, że po wykonaniu przez niego prac, z winy powoda lub osób trzecich nie zabezpieczono należycie terenu objętego zakresem robót i poprzez zły stan dachu po silnych opadach atmosferycznych część posadzki została zalana. Zalanie to miało negatywny wpływ na jakość posadzki, o czym powód był przez pozwanego informowany.

Nadto pozwany zaprzeczył twierdzeniom powoda odnośnie ujawnienia się istotnych wad posadzki wkrótce po zakończeniu robót, jak i temu że nie posiadał wymaganej ilości preparatu flor-top do wykonania posadzki. Wskazał, że powód za wcześnie rozpoczął korzystanie z obiektu i zbyt szybko eksploatował posadzkę w postaci jej mycia oraz podniósł zarzut schładzania przed terminem dojrzewania betonu.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje wcześniejsze stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 23 lutego 2010 r. powód J. S. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...)B. - (...) w O. zlecił pozwanemu P. B. (1) prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) w Z. wykonanie posadzek przemysłowych na terenie Centrum (...)Dystrybucyjnego (...) w W. według następujących stawek :

- wykonanie posadzki przemysłowej wraz z wykonaniem dylatacji , wypełnieniem dylatacji , zatarciem , montażem dybli stalowych – 15 zł/m² ,
- wykonanie posadzki przemysłowej wraz z wykonaniem dylatacji , wypełnieniem dylatacji , zatarciem , montażem dybli stalowych , utwardzeniem powierzchniowym materiałem firmy (...) – flor –top wraz z pielęgnacją – 25 zł/m² ,
- taczowanie betonu – 25 zł/m³ .

W/w prace miały być wykonane w dwóch etapach : I etap ok.200 m² w okresie od 23 do 25 lutego 2010 r. , a II etap ok.4.800 m² w okresie od 01.04. do 11.04.2010 r.

(dowód: zlecenie z 23.02.2010 r. – k. 12)

Pozwany wykonał w/w robot, co zostało potwierdzone protokołami odbioru :

- z dnia 2 marca 2010 r. obejmujący wykonanie 198 m² posadzek

(według stawki 15 zł/m²) i taczowanie betonu w ilości 41,5 m³ , w okresie od 24 lutego 2010 r. do 1 marca 2010 r. ,

- z dnia 1 kwietnia 2010 r. obejmujący wykonanie 424 m² posadzek (wg stawki 15 zł/m²) w okresie od 29 marca 2010 r. do 1 kwietnia 2010 r. ,

- z dnia 5 maja 2010 r. obejmujący wykonanie 35 m² posadzek (wg stawki 15 zł/m²) , 4.266 m² posadzek (wg stawki 25 zł/m²) oraz szalowanie posadzek w ilości 4.301 m² - w okresie od 19 kwietnia 2010 r. do 4 maja 2010 r.

We wszystkich protokołach jakość wykonanych robót została wskazana jako dobra, roboty zostały odebrane przez powoda bez uwag i zastrzeżeń.

(dowód: protokoły odbioru z 2.03.2010 r. , 1.04.2010 r. i 5.05.2010 r. – k. 79 - 82)

W trakcie wykonywania przez pozwanego posadzek objętych protokołem z dnia 5 maja 2010 r. doszło do zalania części wykonywanych posadzek wodami opadowymi . Przyczyną zalania było pozostawienie przez pracownika firmy (...) nie podłączonego wpustu dachowego do instalacji odwodnienia dachu nad chłodnią (okoliczność bezsporna).

W dniu 16 czerwca 2010 r. komisja w składzie : pozwany P. B. (2), J. G. (przedstawiciel powoda J. S.) oraz T. W. (przedstawiciel inwestora (...)) spisała notatkę na okoliczność oględzin wykonanej przez pozwanego posadzki chłodni , podczas których stwierdzono uszkodzenia w postaci : wytarcia powierzchni posadzki , miejscowych wykruszeń posadzki oraz pęknięć posadzki przy i wzdłuż dylatacji oraz prostopadle do linii doków.

(dowód: notatka z oględzin z dnia 16.06.2010 r. – k. 13)

Do treści sporządzonej notatki pozwany P. B. (3) ustosunkował się pismem z dnia 18 czerwca 2010 r., wskazując m.in. że wytarcie i wykruszenie posadzki powstały wskutek zalania posadzki w tym obszarze, zaś pęknięcia płyty posadzkowej wzdłuż dylatacji konstrukcyjnych powstały wskutek zbyt dużego natężenia ruchu wózków widłowych, zaś powstanie zbyt dużej szczeliny dylatacyjnej podczas schładzania płyty posadzkowej. Pozwany przyznał, że pęknięcie przy dylatacji w miejscu wykonywanej naprawy przedstawione na zdjęciu nr 5 nastąpiło z winy pozwanego i to pęknięcie zostało przez pozwanego usunięte.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 18.06.2010 r. – k.14, okoliczność nie była kwestionowana)

Pozwany P. B. (1) nie uznał w pozostałym zakresie swojej odpowiedzialności i odmówił wykonania praw naprawczych odpowiadając na pismo z dnia 10.08.2010 r. i ustosunkowując się do oceny stanu technicznego i przyczyny uszkodzeń powierzchni wskazał, że przedstawiona ocena nie wykazała, że to firma pozwanego niewłaściwie wykonała posadzkę, że posadzka została wykonana zgodnie ze zleceniem z dnia 23.02.2010 r. i wskazówkami kierownika budowy J. G. oraz że posadzka została odebrana bez zastrzeżeń przez osobę umocowaną przez inwestora.

(dowód: pismo pełnomocnika pozwanego – k. 15)

Wobec powyższego powód zlecił wykonanie naprawy części posadzki Przedsiębiorstwu Budownictwa (...) J. M. G. , S. W. w P.. Z tego tytułu powód został obciążony fakturą VAT nr (...) z dnia 28.02. 2011 r. na kwotę 46.395,08 zł za naprawę 196,62 m² posadzki.

(dowód: faktura VAT nr (...) – k. 49)

W dniu 28.02.2011 r. Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) Sp. jawna M. G., S. W. w P. wystawiła powodowi fakturę za naprawę 196,62 m² posadzki w Centrum Dystrybucyjnym firmy (...) S.A. w W. na kwotę 46. 395,08 zł.

(dowód: faktura VAT nr (...) – k. 49)

Powód w dniu 10.03.2011 r. wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) na taką samą kwotę informując pismem z dnia 15.03.2011 r. , że jest to faktura za zastępcze wykonanie naprawy posadzki na terenie Centrum (...) Logistycznego (...) w W..

(dowód: faktura z dnia 10.03.2011 r. – k. 50, pismo z dnia 15.03.2011 r. – k. 43)

Pismem z dnia 13.09.2011 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty m.in. kwoty 46.395,08 zł.

(dowód: pismo z dnia 13.09.2011 r. – k. 51 wraz z dowodem nadania – k. 52)

Sąd zważył , co następuje :

Roszczenie powoda nie zostało udowodnione i podlegało oddaleniu.

W sprawie bezsporny był fakt zawarcia przez strony umowy, której przedmiotem było wykonanie przez pozwanego na zlecenie powoda posadzek przemysłowych w Centrum (...)Dystrybucyjnym (...) w W.. Umowa , którą zawarły strony należało zakwalifikować jako umowę o dzieło (zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się wykonać dzieło, a zamawiający zobowiązuje się do zapłaty wynagrodzenia) . Poza sporem było również to , że pozwany wykonał łącznie 4.923 m2 posadzek , z czego 4.266 m2 wg stawki 25 zł/m2 (a więc z utwardzeniem powierzchniowym materiałem flor –top wraz z pielęgnacją) oraz 657 m2 wg stawki 15 zł/m2 (a więc bez utwardzenia materiałem flor-top) , zaś powód odebrał dzieło bez uwag i zastrzeżeń.

Powód powoływał się na to , że po zakończeniu robót ujawniły się wady wykonanej przez pozwanego posadzki, których główną przyczyną było zastosowanie zbyt cienkiej warstwy utwardzającego preparatu flor- top. Żądana pozwem kwota 46.395,08 zł stanowiła koszt częściowej naprawy posadzki na powierzchni 196,62 m2, wykonanej zastępczo przez firmę Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) . j. M. G., S. W. wobec odmowy pozwanego wykonania naprawy.

Powód nie wskazał w pozwie w sposób precyzyjny której części posadzki dotyczy żądanie pozwu.

Powód (reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika) nie potrafił też wskazać, której części posadzki dotyczy faktura nr (...) na rozprawie w dniu 18.04.2013 r. i wniósł o udzielenie terminu, aby mógł doprecyzować żądanie pozwu.

Sąd udzielił pełnomocnikowi takiego terminu, ale pełnomocnik wskazał jedynie na pole o nieregularnym kształcie zbliżonym do owalu na załączonym szkicu.

W ocenie Sądu takie wskazanie bez precyzyjnego określenia w którym miejscu, z określeniem długości i szerokości wykonana posadzka miała wady jest niewystarczające, zwłaszcza że pozwany wykonywał posadzki na powierzchni 4.923 m2, zaś żądaniem pozwu objęta była kwota 46.396 zł za zastępcze wykonanie naprawy 196,62 m2, a ponadto część posadzki została zalana z winy osoby trzeciej.

Wobec nie sprecyzowania przez powoda, której części posadzki dotyczy żądanie pozwu – w ocenie Sądu Rejonowego - bezprzedmiotowym było przeprowadzanie dowodu z opinii biegłego.

Strona powodowa nie wskazała podstawy prawnej roszczenia, jednakże z treści pozwu , jak i stanowiska w toku procesu jednoznacznie wynikało, że powód swoje żądania wywodzi z wadliwego wykonania posadzki przez pozwanego.

Wystąpienie wad dzieła stanowi nienależyte wykonanie zobowiązania. Jeżeli wierzyciel na skutek nienależytego wykonania zobowiązania poniósł szkodę dłużnik obciążony jest obowiązkiem jej naprawienia . Wierzyciel ma przy tym możliwość wyboru , może bowiem realizować swoje uprawnienia w ramach reżimu z rękojmi (art. 637 k.c.) lub jako roszczenie odszkodowawcze na zasadach ogólnych (art. 471 k.c.). Dokonując wyboru reżimu odpowiedzialności z rękojmi za wady wierzyciel musi wykazać jedynie istnienie wad, zaś przy odpowiedzialności opartej na art. 471 k.c. musi wykazać istnienie przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej.

Jak wskazano wyżej powód nie sprecyzował podstawy prawnej żądania, wobec czego Sąd dokonał oceny zasadności powództwa na obu w/w podstawach.

W ocenie Sądu roszczenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie zarówno na podstawie przepisów o rękojmi, jak i na zasadach ogólnych z art. 471 i nast. k.c.

Uprawnienia zamawiającego w przypadku wad fizycznych dzieła określa przepis art. 637 k.c. Przepis ten kreuje dla zamawiającego kilka wykluczających się roszczeń, zależnie od tego czy wady dają się czy też nie dają usunąć i czy są istotne.

Jeśli wady dzieła dają się usunąć zamawiający może zgłosić stosowne żądanie i wyznaczyć w tym celu odpowiedni termin z zagrożeniem, że po bezskutecznym jego upływie nie przyjmie naprawy dzieła (art. 637 § 1 zd. 1 k.c.). Przyjmujący zamówienie może jednak odmówić naprawy gdyby wymagała nadmiernych kosztów (art. 637§ 1 zd 1 k.c.).

Jeżeli wady dzieła nie dają się usunąć albo gdy z okoliczności wynika, że nie może to nastąpić w czasie odpowiednim, albo też nie następuje mimo wyznaczenia terminu przez zamawiającego na dokonanie naprawy, zamawiający może:

a) gdy wady są istotne – odstąpić od umowy,

b) gdy wady są nieistotne – żądać obniżenia wynagrodzenia w odpowiednim stosunku (art. 637 § 2 k.c.).

Zamawiającemu **nie służy** natomiast w ramach rękojmi żądanie usunięcia wad na koszt przyjmującego zamówienie. Oznacza to, że żądanie zwrotu kosztów zastępczej naprawy posadzki nie mogło być uwzględnione na podstawie przepisów o rękojmi, nawet w przypadku wykazania przez stronę powodową wadliwości posadzki, albowiem ustawa nie przyznaje zamawiającemu takiego uprawnienia.

Powyższe stanowisko jest ugruntowane w orzecznictwie sądowym. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 15 lutego 2002 r. (III CZP 86/01, Lex nr 50464) odmówił zamawiającemu prawa do żądania upoważnienia go przez sąd do usunięcia wad na koszt przyjmującego zamówienie (art. 480 § 1 k.c.), jeżeli przyjmujący zamówienie nie usunął skutecznie wad dzieła w wyznaczonym terminie. Z kolei Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 28 maja 2013 r. (ACa 141/13, Lex nr 1322479) wskazał, że uprawnienia z tytułu wadliwości dzieła określone w art. 637 k.c. zawierają katalog uprawnień w sposób wyczerpujący, a dopuszczenie dodatkowo możliwości żądania upoważnienia do usunięcia tych wad na koszt przyjmującego zamówienie, prowadziłaby do rozszerzenia tego katalogu w sposób sprzeczny z przepisami regulującymi wzajemne relacje stron umowy o dzieło.

Roszczenie powoda ocenione na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności odszkodowawczej z art. 471 k.c. również nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wykonawca dzieła odpowiada z mocy art. 471 k.c. nie za wady, ale za szkodę spowodowaną wadą wynikłą z nienależytego wykonania umowy polegającego na wykonaniu rzeczy wadliwej. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08 grudnia 2005 r., II CK 291/ 05). Stosownie do ogólnych reguł rozkładu ciężaru dowodzenia z art. 6 k.c. i art.232 k.p.c. i przy uwzględnieniu treści art. 471 k.c. na wierzycielu występującym z roszczeniem odszkodowawczym ciąży dowód przesłanek tego roszczenia.

W niniejszej sprawie powód winien udowodnić kumulatywne spełnienie następujących przesłanek: 1) istnienie i rozmiar szkody, 2) fakt że szkoda powstała w wyniku nienależytego wykonania zobowiązania będącego następstwem okoliczności za które pozwany ponosi odpowiedzialność oraz 3) związek przyczynowy między nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą.

W ocenie Sądu strona powodowa wykazała jedynie, że poniosła szkodę, nie wykazała przesłanek ad. 2 i 3.

Z treści faktury VAT nr (...) z dnia 28.02 2011 r. / k. 49 /, którą powód został obciążony przez Przedsiębiorstwo Budownictwa (...). j. M. G., S. W. jednoznacznie wynika, że powierzchnia naprawionej posadzki wyniosła 196,62 m². Strona powodowa nie przedstawiła żadnych wniosków dowodowych zmierzających do wykazania, że naprawa w/w części posadzki, wykonana zastępczo przez inną firmę, dotyczyła tej części posadzki która była wadliwa z przyczyn

leżących po stronie pozwanego. Takim wnioskiem dowodowym nie mógł być dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa na okoliczność występowania wad posadzki i przyczyn ich powstania.

Słuszne w tym zakresie są zarzuty pozwanego, że skoro kwota dochodzona pozwem dotyczy jedynie niewielkiej części dzieła, a powód nigdy nie sprecyzował o którą część tegoż dzieła chodzi, to dowód z opinii biegłego jest nieprzydatny dla rozstrzygnięcia sprawy. Zgodzić należy się z pozwanym, że nie jest możliwym obecnie wykonanie takiej opinii, która może jednoznacznie określić, czy stan posadzki będącej przedmiotem niniejszego sporu jest wynikiem błędu pozwanego, osób trzecich czy jeszcze innych czynników.

Podkreślić należy, że łączna powierzchnia posadzek wykonanych przez powoda na zlecenie pozwanego wyniosła prawie 4.923 m², a w trakcie wykonywania prac wykończeniowych wierzchniej warstwy posadzki doszło do zalania części posadzki wodami opadowymi, za co bezspornie odpowiedzialność przejęła inna firma. Biorąc pod uwagę to że powód nie wykazał w ogóle inicjatywy dowodowej w kierunku wykazania, która część posadzki była przedmiotem prac naprawczych, Sąd uznał że w okolicznościach niniejszej sprawy przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego będzie nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sporu. Nie można też wykluczyć, że naprawa zastępcza części posadzki, za którą powód został obciążony fakturą VAT nr (...) z dnia 10.03.2011 r. dotyczyła właśnie tej części posadzki, która została zalana w trakcie prac wykończeniowych i za wady której pozwany nie może ponosić odpowiedzialności.

Z uwagi na przedstawione wyżej argumenty Sąd uznał, że powództwo w niniejszej sprawie nie zasługiwało na uwzględnienie i zostało oddalone.

Na marginesie Sąd pragnie zauważyć, że stanowisko pozwanego od początku znane było powodowi, który kierując pozew do Sądu powinien był wskazać w pozwie, której części posadzki dotyczy postępowanie i przedstawić dowody na poparcie swojego żądania, czego nie uczynił.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., który statuuje jedną z dwóch podstawowych zasad rozstrzygania o kosztach procesu, mianowicie zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca (merytorycznie albo formalnie i niezależnie od tego czy ponosi winę w prowadzeniu procesu) zobowiązana jest zwrócić swemu przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu (por. m.in. uchwała składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna z dnia 23.06.1951 r. - C 67/51, OSN(C) 1951, nr 3, poz. 63; orzeczenie SN z dnia 27.08.1962 r. – IICZ 103/62, OSNC 1963, nr 7-8, poz. 171; postanowienie SN z dnia 10.09.1963 r. I CZ97/63, OSNC 1964, nr 4, poz. 85).

Z powyższych przyczyn orzeczono jak w wyroku.

SSR Marianna Grzyb